به نام خدا

مليكا احمدى رنجبر 97521036

O با توجه به توضیحات سایت در رابطه با نمودار و همچنین مطالب کلاس, Optimizer مدل Adam که نسخهای از Stochastic Gradient Descent هست, با استفاده از دو مزیت مدلهای AdaGrad, که برای Parameter یک نرخ یادگیری مشخص بر اساس مقادیر گذشته وجود داشت و تغییرات را در جمتهای مختلف کنترل می کرد. به مرور زمان نیز به سمت صفر می رد.

```
grad_squared = 0
while True:
    dx = compute_gradient(x)
    grad_squared += dx * dx
    x -= learning_rate * dx / (np.sqrt(grad_squared) + 1e-7)
```

همچنین RMSProp, که همان تکنیک AdaGrad را دارد با این تفاوت که کنترل بیشتری بر روی تغییر نرخ یادگیری دارد و تمرکز روی Gradientهای جدیدتر است نسبت به مربعات Gradientهای پیشین.

```
grad_squared = 0
while True:
    dx = compute_gradient(x)
    grad_squared = decay_rate * grad_squared + (1 - decay_rate) * dx * dx
    x -= learning_rate * dx / (np.sqrt(grad_squared) + 1e-7)
```

اما مدل Adam با به کارگیری دقیق متغییرها این تغییرات را سحتر کنترل کرده و در Datasetهای بزرگ که برخی موارد نیز داده های پراکنده دارند بسیار مورد استفاده قرار میگیرد و عملکرد سحتری نسبت به سایر Optimizerها دارد. هم سرعت را در نظر گرفته, هم همانند RMSProp. و پس از آن نسبت هایشان را تعیید کرده است, تا از تغییرات شدید ناگهانی جلوگیری شود.

```
first_moment = 0
second_moment = 0
for t in range(1, num_iterations):
    dx = compute_gradient(x)
    first_moment = beta1 * first_moment + (1 - beta1) * dx
    second_moment = beta2 * second_moment + (1 - beta2) * dx * dx
    first_unbias = first_moment / (1 - beta1 ** t)
    second_unbias = second_moment / (1 - beta2 ** t)
    x -= learning_rate * first_unbias / (np.sqrt(second_unbias) + 1e-7))
RMSProp
```

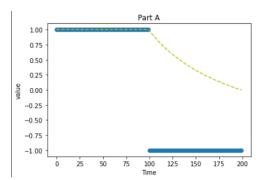
O به میزان پراکندگی دادهها و همچنین تعدادشان, مثلا اگر Nesterov Momentum برای یک Nesterov فرچک خوب باشد, ممکن از تعداد بیشتر داده به علت حجم محاسباتی بالا عملکرد ضعیف تری داشته باشد. مقدار Memory که هر Optimizer استفاده می کند نیز دارای اهمیت است که باز هم بستگی به تعداد داده دارد. Noise را نیز می توان در نظر گرفت برای عاملی موثر در عملکرد Optimizer اما یکی از محم ترین عوامل اتدازه Dataset است. طراحی شبکه نیز ممکن است عاملی موثر در این عملکرد باشد برای مثال, تعداد لایهها, Activation Function و موارد دیگر.

**

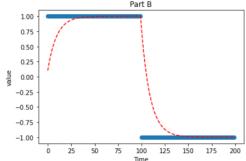
O برای محاسبه میانگین در این حالت نیاز به Memory داریم و باید تمامی مقادیر قبلی را محاسبه شده داشته باشیم. نمودار حاصل نیز به شکل روبه رو است:

به طور کلی این روش میانگین تخمین دقیقی از پراکندگی داده دارد همانطور که در شکل مشخص است و تمامی روزها را حساب میکند.

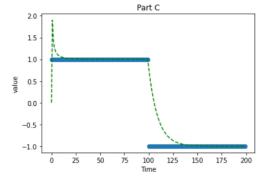
○ روش دوم دقیق تر است و برای Beta = 0.9 روز را در
 نظر می گیرد و با افزایش Beta تعداد روزهایی که برای محاسبه نظر می گیرد بیشتر می شود و به همین دلیل نمودار Smoothتر خواهد بود, در اینجا داریم:

تخمین دقیق و نزدیک تر به داده است. از طرفی هزینه محاسباتی زیادی ندارد چراکه فقط مقدار پیشین لازم است.

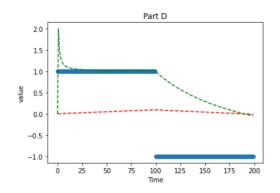
در این حالت سوم برای بهتر شدن تخمین در اهای ابتدایی الگوریتم را کمی تغییر میدهیم تا دقیق تر شود.
 اما برای اهای بزرگ هانند روش پیش عمل میکند:

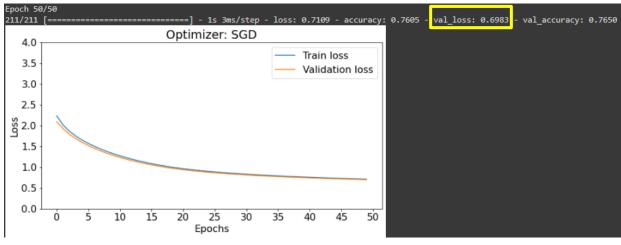
O در این قسمت مقایسه مقدار Beta است. همانطور که پیشتر توضیح دادم, با افزایش Beta میانگین با در

نظر گرفتن تعداد t بیشتری انجام می شود. عکی روبهرو کاملا این مطلب را روشن میکند.

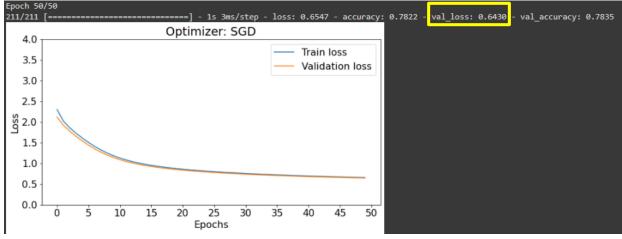
به طور کلی این سوال برای آشنا شدن با روش محاسبه مربوط به الگوریتمهای Optimization بود و دلیل برتری و دقیق بودن برخی از روشها مثل Adam.

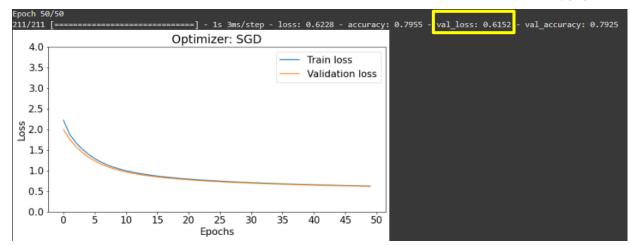
♦ با استفاده از 16 نورون برای لایه مخفی نتیجه زیر بدست آمد:

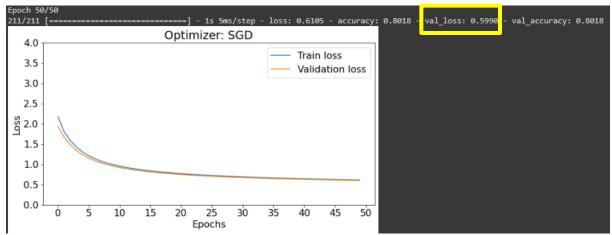
32 نورون:

64 نورون:

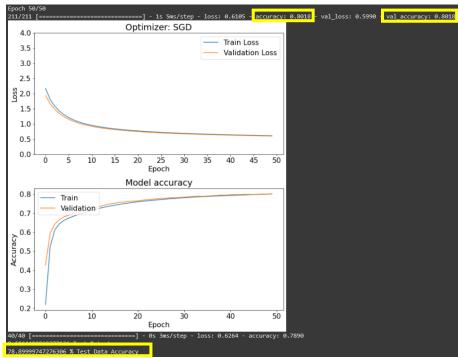
128 نورون:

با توجه به قایسه نتایج حاصل از تعداد نورونهای مختلف, انتخاب لایه مخفی با 128 نورون کمتر است, به دلیل اینکه می تواند Featureها را دقیق تر تفکیک کند و جزئی تر مراحل انجام شود, برای مثال در 16 نورون تمام جزیبات 16 دسته خواهد شد و در نمایت در جمع این 16 تا نتیجه بدست می آید, در حالی که در لایه با 128 نورون روی جزیبات می توان دقیق تر شد و نتیجه کمتری دریافت کرد.

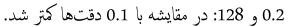
- O Fashion MNIST: مجموعهای از دادههای انواع مختلف لباس, شامل Category 10 است که 60000 نمونش به شکل نموزش و 10000 نمونه برای تست دارد. Tensor برای این دادههای آموزش به شکل نمونش برای است و برای Label به شکل (,60000) می باشد. برای تست نیز به همین ترتیب است.
- O در ابتدا 10 درصد که شامل 6000 نمونه می شود. به این دلیل که مطمئن شویم داده ها Over fit نشوند و همچنین میزان دقت را برای داده های به جز آموزش در حین Learning سنجیم. تعداد زیاد آن,

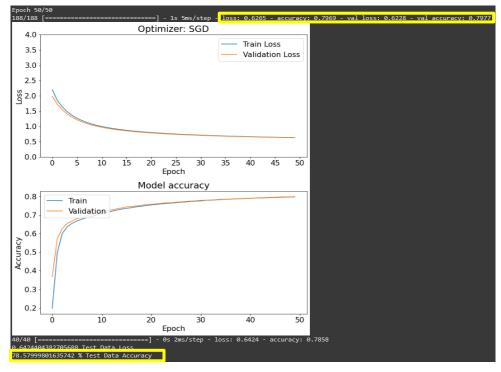
 Training Data را کم می کند و مقدار کم آن نیز شاید بی فایده باشد بنابراین 0.1 را د نظر گرفتم برای شروع و در سوالات جلوتر نیز با تغییر آن به مقادیر مختلف، مناسب بود همان 0.1 ثابت می شود.

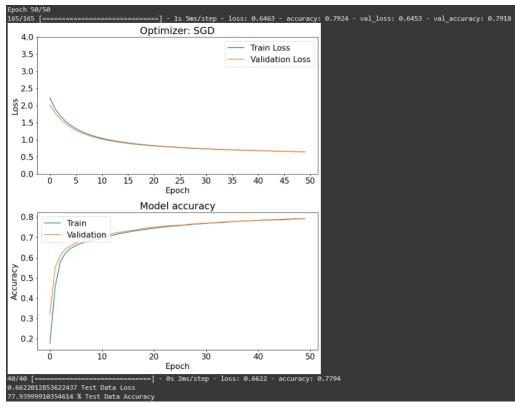
از این مقادیر متوجه می شویم که دقت برای Test Data پایین تر از دقت Training و Validation است. ممکن است در صورن تغییر اندازه Validation Data تاثیر محتری بگیریم که در ادامه بررسی می کنیم. دقت Training و Validation هم لوزما برابر نیست.

O در این قسمت 3 حالت برای Validation در نظر گرفتیم: 0.1و 0.3و 0.3 که 0.1 حالت ابتدایی بود. نتیجه به شکل زیر است:

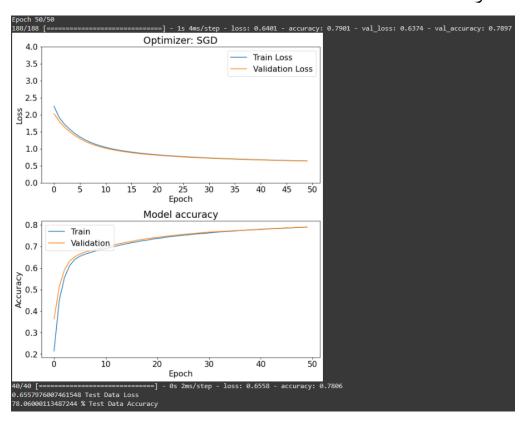

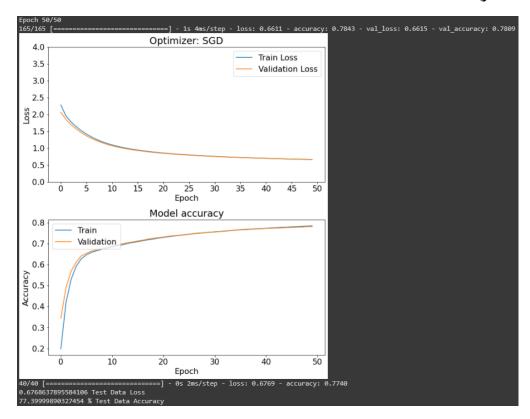

0.2 و 64: در اینجا دقت کمی از حالت پیش بهتر شده.

0.3 و 128:

بنابراین محترین تعداد نورون لایه مخفی 128 است به همان دلیل مطرح شده در ابتدا و افزایش Validation Data تاثیر بسیار کمی بر روی تعداد نورون دارد. در نتایج Test Data قطعا تاثیرگذار خواهد بود, چراکه تعداد دادههایی که بر اساس آن آموزش می بیند تغییر می کند. باید حد تعادل را برای Validation Data یافت که در اینجا با توجه به نتایج همان 0.1 است.

O اکنون محترین تعداد لایه 128 و Validation Data اندازه 0.1 دادههای آموزش است. حال Optimizerهای مختلف را امتحان می کنیم. تمام مقادیر را برای SGD داریم.
Adam: با اختلاف زیادی از SGD محتر است و دلایل آن تا حدی در سوال اول توضیح داده شده. (برتری Adam)

RMSProp: این Optimizer نیز بسیار کفتر از SGD تنها عمل میکند اما نتیجه از Adam کمی پایین تر است.

Adagrad: همان طور که با توجه به مطالب درس انتظار میرفت این نیز عملکرد کفتری از SGD دارد و نسخهimproved آن است.

جمع بندی کلی:

SGD < Adagrad < RMSProp < Adam

Adagrad برای هر Parameter یک Learning Rate خاص در نظر میگیرد, RMSProp آن را محتر کنترل میکند و در نحایت Adam کاملترین نسخه این Improvementها است.

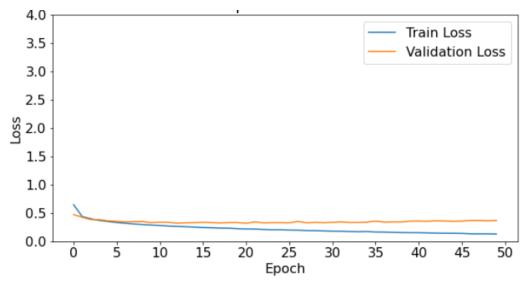
O تعداد نورون 128, 0.1 برای Validation Data و Adam را به عنوان Optimizer انتخاب کردیم, حال نوبت Learning Rate است که تا الان 0.001 بوده.

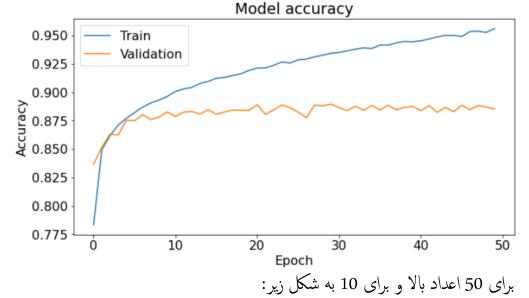
با انتخاب 0.0001: دقت پایین آمد, کوچک است.

با انتخاب 0.01: كمي محتر از قبل است اما از 0.001 دقت كمترى دارد.

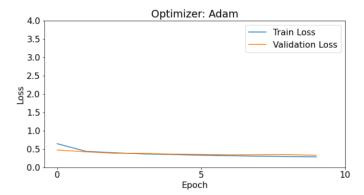
با انتخاب 0.1: مناسب نیز و کمی بزرگ است.

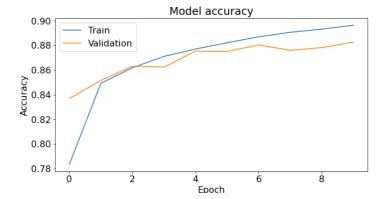
در این قسمت آموزش را 10 بار اجرا کردیم:

قطعا در تعداد Iteration بیشتر یادگیری و در نتیجه نتیجه تست محتر است.

در رابطه با همگرا شدن نیز خیر نیست، چراکه در صورت ادامه دادن به Train مقدار Loss کمتر خواهد شد.

قسمت آخر، در ابندا مطرح شده، برای انتخاب تعداد نورون لایه میانی.

- O https://machinelearningjourney.com/index.php/2021/01/06/rmsprop/
- O https://github.com/MariaStamouli/fashion-mnist/blob/master/Keras_MLP.ipynb
- O Coursera Deep Learning Course